

AMICULU SCÓLEI

fóia pentru naintarea invetiamentului si a educatiunei la Romani.

Ese in tóta Sambat'a. — Pretiulu abonamentului pentru provinciile austriace: pe anu 4 flor., pe siése luni 2 flor. 25 cr., pe trei luni 1 flor., 25 cr.; — éra pentru Romani'a: pe anu 30 piastrii (lei) si pe semestru 16 piastrii. — Pentru inseratiuni se vor respunde 5 cr. de serie. — Abonarea se face la posteile c. r. si pela DD. corespondinti.

Despre Socrate si referintele lui cu scól'a.

(Urmare.)

Precum Socrate se deosibíá prin pareri de aceste de sofisti, carii se credeau in posesiunea a tóta sciinti'a, asemene se destingea de poporulu seu si de mai toti contimpuranií sei prin adéncimea si seriosi'a, prin care elu nu se supuniá usioru aparitiunilor si impresiunei lucrurilor, ci punea multu pretiu pe reflesioni si esaminari atentiose. Elu cautá si esaminá tóte cu o agerime si paciuntia admirabila si se siliá a preface prin meditațiune tóte in a sa proprietate adeverata spirituala. Desi nu despretuiá cu totulu traditiunea si autoritatea, totusi cercetarea libera si cugetarea propria erau la elu mai presusu de tóte. Acésta pretiuri a libertatii si independentiei cugetarii, l'au datu pe elu in manile inimiciloru sei, deórece din aceeasi a urmatu acusareá lui, cumca strica tinerimea prin aceea ca-i face mai intie-lepti de-cum fura parintii loru si-i face a dubitá despre lucruri pana acum nesupuse indoielei. Candu unii imputá lui Socrate, caci se luptá in contr'a celoru introduse si indatinate, aceia uitá, ca Aten'a erá p'atunci la marginea abisului si ca constitutiunea si religiunea nu mai ajutau nemica. Anume religiunea ajunsese batjocur'a celor culti si unu Alcibiade nu se infriçá a comite crima asupr'a credinticei poporului, pe care barbatii statului mai voiau inca s'o tienă, vediendu ca face o buna columnă a edificiului, sub care se adaptescu. Socrate voií se razime statulu celu strictu p'unu fundamento mai bunu si se insufle in formele góle unu spiritu mai nobilu, mai moralu. D'aceea descoperiá elu defectele si nu crutiá mintiun'a cä si aparintiele orbitoře. inimicii sei lu-atacara pentru aceea, caci pré multu indemná la esaminare seriósa a lucrurilor si ei priviau in acést'a cu atat'a mai mare periculu pentru statu,

fiindca acest'a — pentru natur'a sa democratica si schimbatořa — numai in indatinari si in respectulu traditiunilor mai putea se aiba unu bastionu contr'a atacurilor si returnarilor nimicitóre. Alcibiade si Critia, chiaru scolari ai lui Socrate, adusera dovedi pentru periculosi'a invetiaturei si metodei sale.

Prin nimic'a nu crediù Socrate a serví patriei mai bine, cä prin cultivarea tinerime i. Daca insusí elu a disu, ca n'au putulu se resplatésca sofistiloru scump'a loru invetiatura, atunci viéti'a si actiunea lui a fostu cu atat'a mai neinteresata.

La intrebarea, ca de-ce nu primesce vr'o deregatoria de statu, elu respunse, ca cea mai mare si mai grea impartasire si conlucrare la trebile statului stă in aceea, de a cultivá tinerimea si a cresce statului ómeni si conducatori harnici. Instruirea erá pentru elu o chiamare dieéscă si conversarea asupra educatiunei i erá cea mai santa din tóte, si dupa parerea lui unu barbatu cu minte n'ar trebui a se ocupá cu nimic'a mai seriosu, cä cu educatiunea fiului seu.

Pre-cum Socrate nu erá teoreticu, ci lucrá practicu din tóta puterea, asiá erá si intrég'a lui filosofia de natura practica. Intieleptiunea si moralitatea elu nu le desbiná nici odata si sciinti'a avea inaintea lui scopulu de a determiná actiunile ómenilor.

Daca filosofulu nostru a pusu de scopu alu vietii omenesci fericirea, elu prin acést'a n'a intielesu o placere a omului, o priuntia aternatóre dela bunuri din afara, ci o indestulire si fericire, ce omulu si-o agonisesce prin renuntiare si actiune libera. Bunurile pamentesci au— dupa parerea lui Socrate — óre-care pretiu numai prin intrebuintiare intielépta. Totu din renuntiare si amórea lui de libertate se pote deduce impregurarea, ca densulu nu luá nici o plata dela scolarii sei, din midilócele de traiu ce i se oferiau opriá numai atat'a pentru sine,

catu cugetá a-i si neaperatu trebuintiosu pentru sustie-
nerea vietii. Acést'a simplitate se intemeia pe re'nfre-
narea de sinesi, pe care Socrate atat'a o pretuiá, in-
catu mai antéiu cerea acesta vertute dela fia-care
scolariu, si p'acel'a, care nu o posiedea, ilu dechiará de
nedestoinicu pentru virtute. Totu din procederea lui
practica se esplica si aceea, ca elu in convorbirea cu
scolarii sei, mai de multe ori atingea relatiunile, ideile
si datorintiele morale. Fiindca mai tardiu vom invetiá
a cunóisce mai d'aprópe metód'a lui Socrate, fia aici
d'isu numai atat'a, ca elu tóte le desfasuirá din interio-
ru scolariloru sei si-i facea prin conversari conduca-
tóre si desvoltatóre se afle ei de sine ori-ce adeveru;
căci elu credea cum ca susfletulu siacarui omu a esistat
inca mai nainte de nascere si ca omulu aduce cu sine
conceptele adeverate inca din estint'a-i de mai nainte,
si aici acele trebuescu numai desvalite.

(Vá urmá.)

Cateva observari gramaticale si ortografice.

(Urmare)

Terminatiunea adiectivelor

e totu că la substantivele de - genu masc. si fem.,
asia si formarea nrului plur., d. e. bunu buni, acru
acri, albiu albii, vechiu vechi, mare mari; — buna
bune, acra acre, mare mari, albie albii, negruie ne-
grui, frumosiè, — èa, — éua (éva), éla frumosiele,
reu rele, s. a.

Cele masc. in -toriu: lucratoriu, lucratóre in ge-
nul fem., remanu si in plur. totu in: tóre, d. e. multe
muieri lucratóre. Feliul acesta de- adiective (ba si
substantive in: — óre d. e. scrisore) dela unu tempu
incóce se mai schimbara si se scriu de unii lucratorie,
lucratoria, in plur lucratorie (ori lucratorii?) la care
tóte penultimul i ar fi immoietu. Intrebamu pentru ce
aceasta immoietura? la ce se strica cuvintele bune in:
toriu, tóre? — deaca unii că aceia din termina-
tiunea toriu cu dist. impropriu facu terminatiunea in:
toriu cu dist. propriu respundiendu că in: albiu, atunci
si insemmetatea loru s'a schibatu si insemmneaza ceva mai
pucinu, tocmai precum insemméza albiu si albu, albia si alba.

Unii din adiectivele masc. in: an, ean formeaza
genul fem. in: anca, eanca, d. e. munteanu mun-
teanca, moldovanu, moldovanca s. a. In aceasta for-
matiune fem. nu aflamu nici o frumsétia, ba cugetam
că este o spresiune dediositóre, batjocoritóre; si cre-
demu că bine potu fi numai in genul fem. formandu se-

cá altele prin comutarea literei u barb. in a fem. pr.
munteanu munteana, moldovanu moldovana. Deaca
place unora a dice in genul fem. moldovanca de ce
nu dicu si in masc. moldovan cu? s. a. si in plur mol-
dovanci?

O multime de adiective punu *ablativistii latini*
totu in e in ambele genuri pr. natiunale barbatu, na-
tiunale femeie, ear in plur. precum se mai amintí si
mai susu, le dicu in i semisonu: natiunali barbati, na-
tiunali femei; pluralul dara nearticulatu fem. este mai
scurtu cu o silaba decatul deaca am dice: natiunale fe-
mei. Luandu ne de dupa plur. in i urmeaza să dicem
in sing. natiunale pentru ambe genurile, ear cu articolul
barb. natiunalele cu articolul fem. natiunalea; mie unuia
inse 'mi mai place si astu mai buna a fi terminatiune
sing. natiunalu, natiunalul, natiunala natiunal'a; pentru
că in sing. masc. dicandu cu articolul: natiunalele, se
vine cu o silaba mai multu decatul déca dicu: natiunala-
lul; ear in sing. fem. dicandu natiunalea, se vine unu
distongu, pre carii n'ar trebui să ni i sporim, că a-
venu destui, unde- nu ii putem incungurá, mai bunu
sing. fem. mi se pare a si: natiunal'a cu o sunanta
simpla.

Despre declinatiuni.

In feliurite manuale de gramatica, ce avemu de-
clinatiunile nu se punu totu asemenea, si totu cu ace-
iasi numeru. Unele gramicice nici nu punu o baza
sicura că să se scia cu precisiune nrul declinatiunilor;
alte gramicici numai ce insira nesce forme de declina-
tiuni fara a se pute aplicá la ele tóte substantivele
declinande.

De dupa a mea parere in limb'a rom. suntu patru
declinatiuni, si adeca:

Dupa I. declinatiune se declina tóte nearticula-
latele substantive si adiective, numeralele si pronumele
(dintre care unele anca potu fi articulate pr. care care le,
care carea s. a.), primindu la genitivu presupetiunea
de, le dativu prepus. la (in vreo 3 — 4. intemplari
prepus. a); la acusativu substantivele personale si cele
mai multe pronume prepus. pre. Vocativu la aceasta
declinatiune nu este, nici pote fi, de órece vocativul
presupune a si totu deuna ceva determinat, si de órece
la I. declinatiune se ieu numele declinabile totu că ne-
articulate, ad. nedeterminate: vocativu la substantive si
adjective de dupa aceasta declinatiune nu este.

Că totusi substantive- de genu barb. se ieu in
vocativu cu terminatiunea e, pr. barbate! (in locu de
barbatule!) nu este, nici nu pote fi vocativu dela I.

declinatiune, pentru că, precum mai disie, vocativul si multe pronume. Toti gramaticii inse anca nu suntu totudéuna trebuie să fia unu casu determinatu, subintele legenduse pronumele pers tu (earasi in voc.), că si candu am dice: tu barbate! prin care pronume (tu) si deaca este, si se vede numele a fi nearticulatu si nedeterminatu, totusi din destul se otaresce; căci sciu că graiescu, ori strigu catra o dou'a persoá: tu barbate! frate Ioane! féta! — Vocativul dara se tiene de II. III. si IV. declinatiune, de dupa care se declina numele determine, otarite prin articolu, ori de dupa a IV. decl. numai otarite pr. Ioanu, Petru, s. a.

De dupa I. declin. dara se declina tóte numele declinabile afara de numeralele multitive la intrebarea: de cateori? de treiori, de patruori s. a. care au intlesu adverbialu.

Cerce se a se decliná de dupa aceasta declinatiune cuvinte singuratece, si si cu mai multe feluri de combinatiuni d. e. lupu, omu de omenie, lotru de-cái, leubetranu, puiu de gaina, iepure de campu, unu popa cu breu rosiu, bou de jugu; — casa de peatra, caldare cu doue torti, avlie plina de gunoiu, tigaie fara códă, vitéu'a séu vitié'l'a cu streangu la grumadiu; — jugu de boi, lucru fara capetu, péríu afundu, cuia de lemn, nume placutu; — o féta cu cisme rosii, doi cani de oi, amendoue preutesele, ambii prunci, tustrei diaconi, al doilea eminentu, a dou'a muiere; acestu invetiatoriu care preotu? cine? cel ce, ce carte? nesce secara, nesce muieri, altu omu, cutare barbatu, órecare dintre voi. Ioanu gura de auru, Mari'a Teresia, s. a.

Unii suntu de aceea parere, că aceasta (cu de, la) n'ar fi declinatiune, dara genitivul d. e. de omu nu se poate reduce la genitivul articulatu omului? asia d. e. dicu: capu de omu si este atata, ori mai atata catu: capul omului, asia si candu dicu: am datu fenu la călu, la căi, ad. calului, căilor, s. a.

Dar si de aceea se poate numi declinatiune, pentru că de dupa aceasta cunoscemu, cumu la numele declinabile trebuie să fia nrul plur. si care sunante si consonante cumu se schimba in nrul plur. d. e. uméru umeri, frate frati, fálca fálci, parte parti, scrisore scrisori, odáie odái, purcéra purcélá purcele; jugu juguri, lemn lemn, testimoniu testimonii s. a. Si deaca scimu, ce schimbari suferira numele fara articolu in nrul plur. totu acelesi schimbari vor retiené si candu suntu ele articulate, asia d. e. umerii, sacii, bradii, rugii, ursii, fálciile, partile, s. a.

De dupa a II. si a III. declinatiune se declina tóte substantivelor si adjectivele articulate, cateva numerale,

si multe pronume. Toti gramaticii inse anca nu suntu laolalta contielesi, căre declinatiune să fia II-a, anumeelor mascurine, ori a numelor feminine? multi punu a fi a mascurinelor, si numai pucini dicu a fi aceea a femininelor. Eu anca sumu de aceasta parere mai veritosu din caus'a, că punendu se de a II. declin. a mascurinelor, multi nededati anca intru cunoscerea genului substantivelor apucandu a decliná vreunu substantivu de genu mestecatu (nesciindu că aceste tóte in nrul plur. suntu de genu fem.) se impedeaca intru declinarea loru, pentru că anca nu se pricepu la declinarea numelor fem., dar deaca de a II. declin. se pune a femininelor, dupa ce se invétia si a III. declinatiune, ad. a mascurinelor, nu se mai impedeaca nici cu cele de genu mestecatu; altcumu punendu se de a II. declin. a mascurinelor, de dupa care in nrul sing. se declina si cele de genu mestecatu, cu nrul plur. trebuie să astepte pene n'au invetiatu si a femininelor. — Este dara mai rationalu de a II. declin. a pune numele fem. si de a I. a mascurinelor.

La aceste doue declinatiuni, precum si la a IV. suntu cinci casuri. Cei ce ieu si ablativul ad. al siezelor casu urmeaza limbei lat. fara nici o lipsa in limb'a nostra.

Gramatica ne invétia care dintre nume primesco articolu, candu dupa substantivu urmeaza adiectivu, si din contra, cumu trebuie să fia deaca este si vreunul au mai multe pronume langa substantive dicandu d. e. omul bunu, bunul omu, acestu omu bunu, omul acestu bunu, aceasta a mea buna mama, scl.

Cine numai incatva e amblatu si versatu in gramică, scie aceea, că articolul la substantive, adiective, pucine numerale si cateva pronume se anina in capetu scriindu se intr' unu cuventu pr. mam'a, muierea s. a. dar la care se vine in capetu terminatiunea cu distongul ea, a lapedá pe a si a accentuá pe é facandu 'lu plecatu in distongu pr. muieré, seté s. a. este mare greșielă; căci articolul trebuie escrisu; ear la cele mascurine a mai aniná pe u catra l (in capetu) este unu lucru de prisosu. Bietul u si asia se teréi vrendu nevrendu de numele nearticulate si celu mai de multeori stete că a cincia róta avendu locatul pe gura, cu elu nu vorbí nime, inse catu numai vine in rendu dupa elu l, de locu incepe si elu a grăi, dar deaca mai odata si langa l se mai pune u, atunci eara e condensatul a 'si pune locatul pe gura. (siodul R.)

Că să cunoscemu dara de locu, că numele este articulatu, n'ar trebui să mai aiba scrisu pe u in capetu,

remanendu acesta a fi adausu numai candu numele suntu nearticulate, pr. sunu sulul, satu satul, sătulul, destulu destulul, fudulu fudulul, articulu articulul (pentru articlu articul) s. a. De dupa acestea usiureitatea de a distinge numele nearticulate de articulate este evidentă; dar este si candu scriu d. e. frigul (subst.) si frigu 'lu (verbu cu pronume impreunativu), numerul si numeru 'lu cugetul si cugetu 'lu s. a. ce totu asemenea suna la audiu, dar se distiugu intru scriere; apoi precum desu se intempla, si se va mai intemplă, deaca scriemu: frigulu si pentru substantivu artic. si pentru verbu cu pronumele impreunativu totu laolalta, si va atunci usiureitate de a descifră aceste? credu că nu. —

La a II. si a III. declinatiune genitivul si dativul este asemenea; intru invetiarea declinarii numelor pentru distingerea genitivului la acesta se prepune **a**, urmeaza de multeori a se prepune: al, ai, ale, care totu patru nu suntu alta decat unu feliu de articlu prepusu, candu de multeori se lapeda aceste din capetu, in care forma vine nainte deaca stramutu d. e. dicerea: muierea vecinului este lucratore, si dicu: a vecinului muiere este lucratore, muierile vecinilor sunt blande, ale vecinilor muieri sunt blande, pruncul veciuului ambla la scola, al vecinului pruncu . . . , pruncii vecinului . . . , ai vecinului princi ambla la scola.

Acusativul este asemenea nominativului; dar numele aratatore de persoane primescu naintea sa prepusu pre; vocativul in nrul sing. la multe nume masc. are form'a in -e, la altele in -(u)e, la altele in ambe modurile aceste, pr. barbate si barbatule, domne si domnule!

Punemu dara că a II. declinatiune este a femininelor articulate, precum ar trebui să se puna de toti gramatistii nostri.

Genitivul si dativul la aceasta declinatiune se termineaza la unele nume in -ei, la altele in -ii (cu i al doilea suprimitu intru pronuncia, a acelui i, pre care altucum l'ar precede e, ad. ar puté fi si ei), pr. mamei (mamii) (muierei) muierii. — Apoi ce socotescu prestatimii nostri literati despre terminatiunea aceasta la genitivu si dat. in -ei si ii, ore să aiba aceste totu o fire? dicu ba; căci -ei este distongu propriu completu, asiadara o silaba intru respundere, mai lungita, ear -ii unu distongu impropriu, asiadara o silaba intru respundere mai scurtata, dar totusi cu i precedantu intregu respunsu; deci candu punemu -ei pronunci'a este mai lunga, candu punemu -ii, pronunci'a este mai

scurta (spre-care pronunciare totu-deuna nesuiesce poporul). — Nesuint'a unor gramatisti de a lapetă din -i pe al doilea i (nici catu pronuntiatu) punendu genitivul si dat. numai cu unu i (intregu) că să fie că dativil latinu lu a III. declinatiune, va aduce numai confuzie intru cetire, pentru că de locu nu s'ar sci de suntu acele nume fem. in genitivu ori dativu articulatu, ori in nrul plur. nearticulatu.

Regul'a pentru genitivul si dat. in -ei este, că deacă nrul plur. neartic. sa terminatu in -e va fi aici: -ei pr. fete fetei; deaca nrul plur. neart. a fostu in -i semisonu, va fi genitivul si dat. in -ii pr. vaci vacii s. a. Catu de mare sminta este dara in de acesti genit. si dat. scriindu si dicandu părției ori părției, linii, mintiei, coardiei cădiei s. a. care se facu prin unii ardeleni si moldo-romani, in locu de: părții, cordii, séu părței, cérdei, mintei ori mintii, cădei seu cădiu, s. a.

Aceea, ce dicu unii, că deaca dupa vreunu substantivu fem. urmeaza altu subst. că apusetiune, ori adiectivu, ori dupa unu numeralu ori adiectivu urmeaza substantivu, ori dupa substantivu urmeaza pronume, ori din contra cu, au fara adiectivu totu in genul fem., numele celu din urma ar fi genit. ori dativu nearticulatu din care causa si punu unii gramatisti asia substantive singilative in genitivul, si dativul declinatiunei I. de norma pentru declinarea loru, precum: Nom. domna, gen. si dat. domne, — dicu eu, că aceasta este o sminta a declină asia nume declinabile fem. unul cate unul; ci asia se declina candu mai multe de feliul acesta urmeaza dupa olalta d. e. Maria Magdalena, domna betrana, domnei betrane, ori betranei domne, aceasta domna betrana, acestei domne betrane, ori betranei acestei domne. — Fericitul si nemuritorul P. Maioru n'a observatu aceasta schimbare, ci elu urmatorul unul ori doue cuvinte declinabile le a lasatu si in genit si dat. asia precum suntu in nominativu. Indreptarea aceasta se dateza dela mai bine desvoltarea gramatica din temurile de mai incóce.

(Vă urmă.)

Proiectu de scole comunale practice.*)

Relative la tesele substernute de Domnia Vostra in sedint'a a III-a Reuniunei transilvane literarie imi permitu a reflectă la §. 9: „Deslegarea intrebării: Care suntu midiulocile si caile cele

*) De si Dn. auctorulu acestui proiectu declarai in epilogu ca nu doresce, că ideile sale se fia publicate, ci ca e

mai secure ajutóre la intemeierea, în bunătățirea și perpetuarea scóleloru populare între romani?“ ma me rogu se ‘mi concedeti cutediare, eminent Domnule, a tréce cu vederea unele inconveniintie ver’ inconsecuintie etc. ce ar’ puté contiené urmatórele ordine, si a créde ca numai vî'a dorintia a vedé pe amat'a mea natiune folosita in esențial'a s'a tienta, m'a facutu a invinge firesc'a mea temiditate pentru a Ve molestá si a Ve intrerumpe in preuiósele D. Vôstre momente. Despre alte veti binevoi a culege că unu intieleptu numai ce ar’ meritá aten-tiune, si a lapedá restulu. —

La intemeierea de scóle populare si alte in genere suntu că midiulóce ajutatóre celea mai principale: a) midiulóce pecuniare, b) docenti apti in trebuintósele sciintie, si cu deajunsa emulatiune in conlucrare la ’naltu scopu nationalu, in fine c) preotime asemenea in-deplinitóre de a ei misiune.

Cesti'a pecuniara o lasu de unadata la una parte.

Despre castigarea docentiloru apti si insestrati cu cerutele calitati credu, ca ar’ fi de trebuintia formarea loru prin iniștiarea de vreuna dôa scóle preparandice; ma eu nu suntu de parere că astea scoli se fia dupa sistemulu usitatu pe ici-cólea, numai contiûtore de invatiarea papagalicéste (?) a unoru principe de metode seci, ci mai multu se fia scóle spre invatiaturi practice si corespondietóre scopului, intre care se figuréze studiulu limbei romane pe base sciintifice, agricultur'a, horticultur'a, pomolog'i'a, cultur'a sericola apoi stupari'a.

Că acesti docenti seu preotimea se fia si cu emulatiune necesaria la scopu, se fia indemnati si prin salarii mai bune si cu premii anuale! —

indestulatu déca acelesi se vor pertractă in vreun'a din siedintiele comitetului asociatiunii, eara acést'a mai virtosu din temeiul, că nu cumva se ne iee vreo alta natiune pe dinainte, — noi totusi ne luamu voia a depune acestu proiectu in acesta Fóia, eara acést'a o facem atatu pentru comitetului asociatiunii pana acum ei lipsesce orga-nulu propriu de publicitate, ci lipsescu si alte cai scutite de spese spre a lati asemenea proiecte, — catu si ca noi avemu nici o temere ca vreo alta natiune ne-ar’ luă pe dinainte; oh nu Domnule, ca nepasarea ce domnesce in acésta privintia si la poporale conlocuitóre, se poté aseména numai cu a unoru popóra din resaritu. In tiér'a romanésca s'a introdusu si mai de multu cultur'a vermiloru de metasa, éra anume in cesti trei ani din urma s'a trasu din aceeasi unu eastigu peste 50 mii galbini, care suma a intratru parte mare in pungile femeilor tie-rene si locuitórie prin suburbii.

Red. „Foiei.“

Inbunatatîrea scóleloru populare intre romani s'ar' puté dobendí dupa a mea parere: 1. Prin un'a sistema buna, tragundu elevii in viitoru in viati'a practica folosu prin invetiatur'a comunala. 2. Prin procurare de docenti dupa modulu memoratu mai susu, de inspectori si administratiuni relative, cu necesaria emulatiune. —

Perpetuarea scóleloru populare intre romani credu ca nu s'ar' puté efaptu la noi altu felu, decatu numai candu scolarii elementari si respectivii parinti ai loru ar’ fi legati de vreunu interesu materialu, pentru una frecuintia neintrerupta si pentru zelul; adeca candu pe bas'a de 5 elevi s'ar' dá unu premiu de celu puçinu 20 florini m. a. pe anu, asiadara candu pentru ast'a ar' esistá unu fundu stabilu si de ajunsu la asta trebuintia in fiacare comuna. —

Admitendu ca cele premise ar’ fi esentialele scopului, compunu indigintie in modulu urmatoru :

Presupunu spre acestu scopu una confederatiune intinsa, in capu-i un'a administratiune centrala, cu mai multe cercuri, din care unulu că de vr'o 100 comune. Unu asia cercu de 100 comune se posiedă 1 academie, 2 gimnasie, 1 scola preparanda si economia, 100 scóle comunale. —

Pentru astea ar’ fi spesele urmatóre:

- I. Academia. Pentru profesori necesari 10,000 fi. pentru 50 stipendisti 8000 fi., pentru administratiune etc. 2000 fi. Sum'a 20,000 fi.
- II. Pentru 1 gimnasiu superioru si 1 inferioru. Pentru profesori etc. 8000 fi., pentru 80 stipendisti 10,000 fi., pentru administratiune etc. 2000 fi. Sum'a 20,000 fi.
- III. Cu 1 scola preparandia si economia. Pentru profesori etc. 3000 fi., pentru 50 stipendisti 5000 fi., pentru administratiune etc. 2000 fi. Sum'a 10,000 fi.
- IV. Pentru 1 scola comunala de ambe secse 1200 fi. X 100 = 120,000 fi., unu fundu pentru stipendii de studenti la alte universitati 10,000 fi. pentru administratiunea centrala si filiala etc. pe anu 10,000 fi., unu fundu de unde se se platésca premii la scolari pe bas'a de susu 40,000 fi., fundu pentru salariul preotimii, alu docentiloru si premii la cei ce se disting 70,000 fi., pentru Reuniunea transilvana de cultura, unu sucursu anualu 50,000 fi. — Sum'a totala 350,000 fi. m a.

Asta suma ar’ fi debuintia pe totu anulu, care 100 comune nice unadata nu ar’ puté o contribui! Si cu toate astea eu credu ca ar’ fi de urginta debuintia spre deslegarea problemei cu sigurantia.

De si la prim'a vista desperam de posibilitate a

ajunge la memoratele midiulice pentru scole, totu am meditat mereu cum s'ar puté ajunge la scopu, ca suntu coprinsu de vii'a dorintia a vedé pe dulcea mea natiune scapata de rusinosulu jugu alu sclaviei, reocupandu-si cuvenitulu locu, — si gratia Domnului credu ca, am astutu midiuloculu cum s'ar deslegá problem'a pentru intretienere de scole.

Si acesta fara se me intendu mai pe largu, me onorezu multu respect: Domnule a Ve comunicá ca s'ar resolvá prin introducerea culturei vermelui de metasa, condusa prin una separata administratiune si purtata in sinulu scóleloru comunale! —

La asta relativu amu onóre a Ve insemná, ca afanduse in fiacare comuna, din unu asia cercu de 100 comune, cate 3 jugare pamentu datu pe sam'a astei industrii, s'ar puté dela inceputu înfiintiá scóla de pre-parandia si economia, apoi treptatu pe fiacare anu cate una clasa din gimnasiu, si dela 5 ani pe fiacare anu cate una clasa din académia; apoi dupe 10 s'ar puté înfiintiá tóte espusele. Despre asta credu ca nu va dubitá nice unulu, care are idei relative la industria, numai conlucratori se fia apti a delaturá pedecile ce se potu intempińa la introducerea si in cursulu ei, intre care enumera celea urmatóre:

1. Dudii se fia crescuti chiaru din sementia si in pepinieria in modulu esperimentatu, ca frundia loru se nu fia vatamatóre vermelui.

2. Plantatiile se fia la positiunea ceruta si in cua-litate de pamentu conformu cu trebuint'a pentru formarea de materia cleiośa in frundai.

3. Pamentulu din plantatia si densa se fia mereu cultivata conformu scopului, pentru necontentita producția de frundai bune, fora a se selbateci dudii.

4. Cultur'a vermelui se fia rationalu condusa si conformu observantieloru se se padiésca strictu regu-lile necesarie, etc.

Din neobservarea atoru si a multoru alte circum-stari se pote intemplá nereesirea scopului, ci ale enu-merá pe tóte, ar' fi a descrie unu opu, pentru care nu este aici locul; apoi de s'ar si astă celea mai bune opuri, sunt de parere ca la asta industria nu pote fo-losi teori'a singura, ma cineva debue neaparatu a face practica pe lunga unu barbatu bine esperimentatu, a fi intru tóte bine observatoru si cu nepregetata atentiune, fiindu ca ai a facere cu unu animalu forte debilu, pentru care cea mai mica eróre pote fi de pericolósa influen-tia. De acea pe lunga asta si mai propunu, ca toti conlucratorii la asta industria purtata pe base scientifice

si in confederatiune se fia mai multu legati de scopu prin participare la resultatu (eu din parte 'mi pretiuescu proverbiula italianu, care dice „L'interesse è il più forte legame di tutti le società“)

In fine mai adaugu ca, déca industri'a memorata ar' prosperá prin scole in folosulu scopului nationalu, de siguru in curendu s'ar introduce cu bunu succesu si intre poporu, prin care fiacare familia 'si ar' puté inbunatatì starea s'a materiala.

Cu confintia Ve comunicu Domnule alu meu pro-iectu, si afandu elu buna priimire, apoi socotinduse, ca s'ar puté castigá si pamentu, me oferu gata a comu-nica si alte idei relative. Nu dorescu că asta idea se fia publicata, nu, ca nu cumva se ne ia alta natiune pe dinainte, veru se ne paraliseze scopulu; totulu ce dorescu e, se se pertraptéze cuestiunea la vreuna sie-dintia, si pote se se inițiédie pentru castigarea de pa-mantu pe la comune, care pote fi cu desdaunare dupe 10 ani, si comasatu pana in tempu de 3—6 ani! —

Atau tradusa: „Tratare despre pomologia, sericul-tura si cultura gardului viu, in usulu scolasticu!“ Spre dispositiune. —

Recomandandume gratie Domnii Vóstre suntu cu respectu devotatu servu. Stefanu Timon.

Feldra lunga Nasaudu ^{6/18} Dec. 1861.

„Foi'a pentru minte etc.“

Siedint'a Comitetului „Asociatiunei transilvane,“ din 4. Februarie 1862.

Au luatu parte la acésta siedintia totu numai mem-brii fosti in cele döue siedintie de mai nainte afara de D. Ilie Macelariu, care inca lipsi.

Dupa citirea si verificarea protocolului siedintiei trecute Escl. sa D. presedinte aduce la cunoșint'a Co-mitetului, ca decretele pentru membrii asociatiunii sunt acum tiparite in numeru de 954 si cu acelesi cum mai curendu se voru si espédá respectivilor, propune mai departe ca n'ar fi óre cu scopu a hotari, precum cam e la tóte asociatiunile, o tacsa deosebita pentru mem-brii candu primescu decretele, că astu-modu se i se re'ntórcă Asociatiunei incai unele spese ce le pórta cu tipariri mai amarunte? Comitetulu incuiintiá asta parere si fipsà tac'sa de 1 fl. pentru totu membrulu candu primesce decretulu si statutele asociatiunei tipa-rite. Asemene impartesi Escl. Sa o „nota“ dela direc-tiunea tipografiei diecesane despre 95 fl. 40 cr.; spe-sele tipariei decretelor amintile, si Comitetulu decide a se esolví acea sumă prin d. casieri.

Tinerii juristi din Sibiu detera de nou o suplica in mai sus disulu modu, era plusulu se se folosescă că stipendii pentru tinerii romani lipsiti si demni.

La cele 9 stipendii, cate mai erau de impartita din fondul Asociatiunei, concursera 17 tineri, dintre cari se stipendiara urmatorii: D. Georgiu Papp, jur. de an. I. in Pest'a, Gerasimu Candrea, jur. de an. I. Sibiu, Manase Costinu, jur. de an. I. in Sibiu, Petru Fodoru, jur. de an I. in Sibiu, Ioane Cepesiu, jur. de an. I. in Sibiu, Mihale Dobo de Rusca, jur. de an. II. in Sib., Lovianu Teodosiu Stoica, jur. in Sib., Moise Braniste, jur. de an. I. in Sib. si Ioane Rusu, jur. de an. II. in Sibiu.

Dlu adjunctu in disponibilitate Spiridonu Feti substerne Comitetului unu planu de carta (mapa) a Transilvaniei lucrata de DSA in limb'a romana pentru folosulu publicului romanu, cu rugare, că Comitetulu, luandulu in revisiune, se-i arate indreptarile ce ar mai fi necesarie a se face intr'ensula, că asiā car'i, se ésa cu atata mai corecta. Comitetulu denumesce o comisiune statatōrc din trei membrii ai Comitetului, carii luandu opulu la esaminare, se refereze Comitetului in asta privintia la siedint'a viitōre. Dorim Dlu Feti reesitu bunu cu intreprinderea sa si nu putemu a nu ne esprimă bucur'i a ce o simtiremu, vediendū, ca unu amployatu romanu sciù atata de bine intrebuintia tim-pulu disponibilitatei sale totu spre folosulu natiunei, acoperindu cu lucrulu seu acesta forte ostenitosu o lipsa tare semita in scólele si la publiculu romanu.

Sciri scolastice.

Romania. Cestiunea profesorilor din partea de peste Milcovu a Romaniei (Moldova) devine totu mai serioasa, mai complicata. Pentru acum, lipsindu-ne spatiulu pentru o descriere mai amenuntita a starii lucrului, ne marginim cu reproducerea a doue depesie telegrafice din Iasi ale „Romanului.“ In Nrii viitori vom aduce deslucire mai pe largu in asta privintia. Acelesi depesie suna:

„Iasi ^{16/28} Ianuariu. Trei profesori membrii consiliului au fostu destituiti nejudecati. Mai toti profesorii au datu eri demisunea loru motivata. Astazi clasele colegiului sunt inchise, Universitatea asemenea; studintii dela facultate nu mergu la cursurile profesorilor ce n'au demisionat. Gimnasiulu dela Botosianu e desfiintiatu. Intre demisionari sunt rectoriulu Stratu, N. Ionescu, Calinescu, Alesandrescu, etc.“

Iasi, 20. Ianuariu. Internatele de băeti, și de fete s'au spartu prin forția politiană. Trei băeti raniti, multe fete espulstate, scările inchise.

Varietati.

Felurimi. Citim în Românu: Imperatul francilor a decis u să intocmă la Saint-Germain un nou muzeu francez. Acest muzeu va împreuna anticitățile celtice și gallo-romane, o colecție ce a lipsit pana acum în Franța. În toti anii s'au gasit și se gasesc armature, vase, ornamente și obiecte de totu felul din timpul Celtilor și Galilor, s'au gasit și se gasesc numeroșe inscripții celtice și galice, și pana acum nimeni nu s'a gândit ale să stringe la unu locu și ale să spune pentru studiul anticarilor. Nouu muzeu va fi foarte avutu și foarte interesante.

Cine nu scie ce mare avantajiu infacisiază asemenea museuri pentru studiul istoriei? Daca Francia, care pesiede atâtea colecții de anticități, a carii istoria este scrisă și lamurita pana în epocele cele mai inapoiate, șiinte trebuința a mai intocmă unu nou muzeu, n'ar trebui ore și noi, a caror istoria este încă nescrisă, nelamurita, și foarte puținu completa, avendu încă atâtea lacune de înplinitu, noi, cari abia posiedem u unu micu începutu de muzeu se ne gandim mai seriosu la stringerea anticităților, cate le gasim în pamentul nostru? Avemu barbati cari, aprelindu marea însemnatate a sciintelor archeologice, au facutu o specialitate a loru din acesta ramura scientifică, s'au ocupat și ce ocupă cu gasirea și afilarea sorgintilor din cari trebuie se complectam istoria nostra, au facutu colecții dupa midilöcele loru și adesea peste midilöcele loru, daru putem acceptă ore vr'unu mare rezultat dela ostenelele și staruintele loru, pe catu timpu nu se va adună la unu locu ceeace fiacare în parte a culesei ani întregi? pe catu timpu nu se va crea unu centru unde fiacare se depui fructele ostenelelor sale?

Ar trebui se se adune tōte aceste obiecte la muzeul naționale; fia prin cumpărătoria, fia prin vr'unu altu aranjamentu cu proprietarii loru actuali. Astfelu s'ar crea unu centru, astfelu cunoșintele isolate s'ar concentră și nu s'ară mai perde, precum s'au perduțu pentru progresul sciintelor ostenelele și colecționea de carti și manuscrise prelișoare a reposatului Cornescu-Oltelnicianu, care, adunata cu mari cheltuieli și în timpu de mulți ani, a ajunsu dupa moarte lui, în cea mai mare parte, în manele bacaniloru că chartia de impachetatu.

Ce a folositu națunii ostenelele, studiele și cheltuiile acestui barbat? Ce voru folosi studiile, ostenelele și cheltuiile archeologilor și numismatilor

nostri, daca nu se voru luă mesuri pentru adunarea și concentrarea obiectelor și cunoșintelor loru? Credeam că va fi sositu timpulu a se crea pentru România o academie scientifică cu unu numeru marginitu de membrii, împartita în secțiuni, după deosebitele ramuri speciali, care se sădintă regulare și se fia în relație cu celelalte corpuri învățătoare ale Europei, care se aibă membri sei corespondenti, care în sfersită se fia organizată cum sunt asemenea societăți în alte țiere. O asemenea Academie ar ajunge curendu o autoritate scientifică, și în scurtu timp am vedea o mare înaintare în tōte ramurile științei. Multi bani se risipesc la noi fără nici unu adeverat folosu, cum se nu cheltuiesc țără o sumă relativă mică pentru progresul științelor?

W.

— În trecută luna a lui Decembrie s'a nascutu la Loetersdorf, aproape de Viena o curiositate naturală, un copilu, care pana la buricu este în tocma formatu că cei lăți copii, dar dela buricu în josu corpulu este formatu de o parte se sémină înlocmai unei cōde de pesce, la care nu lipsesc de cătu soldii; cu unu cūventu sémena desevirsită cu Sirenele, precum nile areă Mitologi'a. Copilul a trăită după naștere cale-va ore, și după moarte a fostu trasu la spitalulu central. Este ceva mai mare de cătu unu copilu obișnuitu nou născutu și se astă acumă la Domnulu Doctoru Elsinger, insarcinat se-l reproducă în ciroplastica că o curiositate patologică.

— Cercetările depă urma asupra poporatiunii globului nostru au datu urmatōriile rezultate: Europa are una poporatiune de 272, Asia de 720, America de 200, Africa de 89, Australia de 2 milioane de oameni; prin urmare trăiesc pe totu pamentul cunoscutu 1283 milioane de oameni. Termiinalu de midilociu a mortilor anuală este după calculatiunile săcute, 1 din 40. Prin urmare numerul mortilor în cursul unui an din totalele poporatiunii este aproape de 32 milioane, adică atâtă cătu poporatiunea Statelor - unite ale Americii. Dupa acesta calculu terminulu de midilociu alu mortilor pe fia-care dă este de 87,721, pe fia-care oră de 3653, pe fia-care minutu 61. Deci moră căte unu omu pe secundă. Numerul nascerilor covîrsește p'alu mortilor și s'a calculat că pe fia-care minutu nascu aproape de la 70 pana la 80 de săntie omenesci.

— Este cunoscutu că iepurii facu iernă mari striatiuni la pomii, mai cu séma la cei tineri, rodiendu, în lips'a de altu nutrimentu, căjă arburiilor mici. Unu midilociu contră loru este a unge pomii cu slăinina, iresa nu pră multu, că se nu petrunda grăsimea în suculu arburelui. Acestă nu vătemă căjă arburiilor și popresce pe iepuri dă se atinge de dăns'a. Iindu ca tōte animalele, cari se nutresc exclusiv cu vegetale, nu manânea nici unu lucru, pe care s'astă grăsimile animale. Si văru stinsu se recomanda pentru acelă.